

عنوان مقاله:

جستاری در معنای شهر و آرمانشهر اسلامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی در جستجوی شهر فردا «واکاوی مفاهیم و مصادیق در شهر اسلامی - ایرانی» (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نرگس سلطانی - کارشناسی ارشد شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه غیرانتفاعی شهید اشرفی اصفهانی

محمدباقر آقاحسینی - کارشناسی ارشد شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه غیرانتفاعی شهید اشرفی اصفهانی

علی اکبر جهانگیری - کارشناسی ارشد شهرسازی، عضو هیئت علمی دانشگاه غیرانتفاعی شهید اشرفی اصفهانی

خلاصه مقاله:

شهرها همواره منظر جهان بینی، باورها و در مجموع، فرهنگ ساکنین خویش هستند. این موضوع به گونه ای است که می توان کالبد شهر را صورت و جهان بینی و فرهنگ حاکم بر ساکنین را در معنای آن دانست. این ارتباط دوسویه ی شهر و فرهنگ و یا به عبارتی، مدینه و تمدن، همواره متفکرین و نخبگان را بر آن داشته است که بر اساس نوع نگاه خویش به انسان و جهان، به ترسیم جامعه و شهرهایی ارمانی و ایده آل بپردازند. بر همین اساس، اگر بتوان با جهان بینی اسلامی و توحیدی، شهر و آرمانشهر اسلامی را می توان شهری آسمانی، خدایی و منطبق با صول حاکم بر خلقت ترسیم کرد، چنانچه بسیاری از فلاسفه و اندیشمندان مسلمان، به فراخور دانش و وسعت اندیشه ی خود، به ایجاز و یا تفصیل، و با بهره گیری از متون دینی، به توصیف و تشریح چنین آرمانشهرهایی پرداخته اند. همچنین با رجوع به شهرسازی و معماری دوره های مختلف پس از اسلام، می توان تلاش برای تحقق، تجلی و تجسد این اندیشه ها و معانی را در قالب کالبد و ماده، بازشناخت. حال در این مقاله درصدد تبیین معانی و مفاهیم شکل دهنده ی شهر و آرمانشهر اسلامی و همچنین تجلی آن در دوره های شکوفایی فرهنگ و تمدن اسلامی است.

کلمات کلیدی:

شهر، شهر اسلامی، آرمانشهر اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/348554>

